

наклонности-те си, или на военно-то искусство, или на законоведение-то, или на ораторство-то, то те са предавали на работа съ всичката си душа и исчерпвали всички-те съкровища на наука-та. А сега, едва що са роди дете-то, тозчасъ го даватъ въ ръце-те на некоя гръцка робиня, а за да би имала тя помощникъ въ работа-та си, определили ѝ недостойний-тъ за никаква работа робъ. Подъ такова ръководство тия нежни и впечатлителни същества напѣлватъ глава-та си съ приказки и предразсѣдѣци. Никой въ всичка-та къща не са грижи за това, което говорѣтъ или което правѣтъ предъ очи-те на малко-то детенце.»*)

II.

Ние положително доказваме, че първоначално-то възпитание трябва да са начне отъ самий-тъ тоя день, когато дете-то ся яви на светъ, даже и по-рано, когато то са е зачнало въ утроба-та на майка си. Подиръ зачатие-то на дете-то нему са придаватъ впечатления отъ всички-те животни съвършенства, които са извършватъ съ майка му. Храна-та, която тя приема и превръща са на крѣвъ, храни тѣй сѣщо и дете-то; съ една дума, всички-те впечатления, които майка-та приема изъ вътрѣ, действуватъ тѣй сѣщо и на рожба-та ѝ.

Щомъ дете-то прогледне и види светъ-тъ, всички-те тогава предмети, които ги заобикалятъ произвождатъ въ него впечатления, въ

*) Разсѣждение за ораторитъ въ XVI и XIX векъ.